

Ім'я користувача:
Полтавський інститут економіки і права Полтавськи...

ID перевірки:
1016249656

Дата перевірки:
14.05.2024 05:57:29 IDT

Тип перевірки:
Doc vs Internet

Дата звіту:
14.05.2024 06:03:59 IDT

ID користувача:
100011299

Назва документа: Курсова робота_Велекдар Денис

Кількість сторінок: 30 Кількість слів: 6679 Кількість символів: 52178 Розмір файлу: 42.38 KB ID файлу: 1016035268

34.4% Схожість

Найбільша схожість: 9.99% з Інтернет-джерелом (http://shara.org.ua/referats/ru/show/41963/YUridichni_osobi_yak_sub...)

34.4% Джерела з Інтернету

1000

Сторінка 32

Пошук збігів з Бібліотекою не проводився

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

Модифікації

Виявлено модифікації тексту. Детальна інформація доступна в онлайн-звіті.

Замінені символи

1

ВСТУП

В сучасному правовому вирі, юридична особа виступає як невід'ємна складова системи цивільних правовідносин, визнана законом самостійною юридичною особою, яка має права та обов'язки, що визнаються та здійснюються через свої органи та уповноважених осіб. Ця юридична конструкція, охоплюючи організації, підприємства, установи та інші юридичні форми, становить основу для розвитку бізнесу, громадських ініціатив та соціальних взаємодій у сучасному суспільстві.

У цивільному праві юридичною особою визнається організація, створена шляхом об'єднання осіб та (або) майна, яка наділяється правоздатністю і може від свого імені набувати майнових та особистих немайнових прав і нести обов'язки, бути позивачем та відповідачем у суді (Цивільний кодекс України, далі — ЦКУ).

В умовах ринку реально діють різноманітні і рівноправні власники, а тому вишкєає необхідність зміни підходів до трактування сутності юридичної особи. При обґрунтуванні правосуб'єктності соціальних утворень усі сучасні теорії виходять того, що юридична особа не відокремлене у організаційному і майновому сенсі утворення, що приймає участь у цивільному обігу як самостійний носій прав і обов'язків.

Юридична особа припиняється у результаті передання всього свого майна, прав та обов'язків іншим юридичним особам- правонаступникам (злиття, приєднання, поділу, перетворення) або внаслідок ліквідації.

Юридична особа виджається такою, що припинила існування, після внесення запису до єдиного державного реєстру юридичних осіб про і припинення. Загальні засади припинення юридичної особи визначаються статтями 104-112 ЦК України.

Припинення юридичної особи у процесі відновлення її платоспроможності або банкрутства визначиться Законом України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

Відповідно до ст. 105 ЦК України учасники юридичної особи, суд або орган, що прийняв рішення про припинення юридичної особи, зобов'язані негайно письмово повідомити про це орган, то здійснює державну реєстрацію, який вносить до єдиного державного реєстру відомості про те, що юридична особа перебуває у процесі припинення.

Учасники юридичної особи, суд або орган, що прийняли рішення про припинення юридичної особи, призначають за погодженням з органом, який здійснює державну реєстрацію, комісію щодо припинення юридичної особи (ліквідаційну комісію, ліквідатора) та встановлюють порядок і строки її припинення.

РОЗДІЛ 1. ПОНЯТТЯ ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ

1.1. Поняття юридичної особи та її основні ознаки. Розвиток вчення про юридичні особи (концепцій, законодавство).

Колективні утворення, такі як господарські товариства, підприємства, організації, виробничі та споживчі кооперативи та інші, можуть бути суб'єктами цивільних правовідносин та носіями майнових та особистих немайнових прав і обов'язків, при умові, що вони мають статус юридичної особи. Навіть якщо вони не є живими істотами та не мають природної волі, в них працює об'єднана людська воля та сила в певному напрямку, зумовленому метою їх створення. Тому юридичні особи можуть бути суб'єктами права.

Юридична особа є самостійним суб'єктом правовідносин і існує незалежно від фізичних осіб, які її утворили. Хоча це колективне утворення визнається суб'єктом правовідносин, як юридична особа вона може бути носієм лише таких прав і обов'язків, які не пов'язані з природними властивостями людей.

Діяльність юридичної особи обумовлена товарно-грошовими відносинами, суспільним розподілом праці та необхідністю включення майна держави, кооперативів, громадських та інших організацій до цивільного обороту. Надання підприємствам і об'єднанням майнової бази, а також господарської самостійності є необхідною передумовою для здійснення господарської діяльності, в тому числі вчинення правових актів щодо реалізації продукції та управління фінансами. Тобто, це дозволяє юридичним особам виступати в обороті як самостійними суб'єктами цивільних прав і обов'язків.

У умовах багатукладної ринкової економіки існують суб'єкти у вигляді юридичних осіб, які мають спільні ознаки:

- незалежність юридичної особи від своїх засновників;
- певна самостійність у цивільному обороті;

-відокремлене майно, що належить юридичній особі, від майна її засновників;

-право на виступ як позивач або відповідач у суді, господарському або третейському суді;

-можливість нести самостійну майнову відповідальність, якщо це не передбачено іншими законами або установчими документами. [21, 44).

Отже, перелічеш ознаки схожі з тими, які властиві юридичній особі за законодавством України.

У зарубіжному праві країн Європейського Союзу майнова правоздатність юридичних осіб виявляється через концепцію прав та обов'язків. Обсяг прав та обов'язків суб'єкта підприємництва регулюється національним законодавством.

У країнах ЄС обґрунтовувались різноманітні теорії юридичної особи, але найбільшого поширення отримала теорія фікції і теорія реальності юридичної особи. Теорія фікції юридичної особи пов'язана з іменем німецького юриста К. Савіньї. Згідно з названою теорією лише фізична особа може бути суб'єктом права, юридичні особи відповідно до цієї теорії це штучно створений "фіктивний" суб'єкт права, який, на думку К. Савіньї, створюється виключно з юридичною метою і як проста фікція недієздатний. Дієздатними є лише органи, що об'єднують людей.

Іншим напрямом обґрунтування особливої правоздатності юридичних осіб є теорія реальності юридичної особи, також відома як органічна теорія. Ця теорія пов'язана з іменем німецького юриста Гірке, який розглядав юридичну особу як реально існуючий суб'єкт права, необхідний для нормального функціонування держави. Згідно з цією теорією, юридична особа існує незалежно від держави як соціальна реальність. Воля юридичної особи розглядається як спільна воля, що відображає спільний інтерес усіх осіб, що є її членами. Ця теорія, на відміну від теорій К. Савіньї, яка аргументувала дозвільний порядок створення юридичних осіб, була використана як основа нормативно-правового порядку виникнення

юридичних осіб.

Загалом уст юридичні особи в законодавстві та західній доктрині поділяються на юридичні особи публічного права і порадичні особи приватного права. Для відмежування одних від інших використовують різноманітні критерії, одним з яких є підстава виникнення юридичної особи. Якино юридичні особи публічного права виникають на основі публічноправового акта, то юридичні особи приватного права виникають на підставі приватноправового акта.

У новому ЦК України юридичні особи також поділяються на приватні і публічні. До ознак юридичних осіб публічного права належить публічний характер мети створення цих суб'єктів права, до юридичних осіб публічного характеру належать державні, адміністративно-територіальні одиниці, державні установи, горгові і промислові палити.

Як юридична особи публічного права у деяких країнах функціонують окремі державні підприємства. Порядок створення, правовий статус юридичних осіб публічного права регується нормами публічного права.

Але цивілістична доктрина і законодавство країн ЄС уніфікує правовий статус юридичних осіб публічного і приватного права. Так, Німєньке цивільне укладення зравляло юридичних осіб публічного права з юридичними особами приватного права щодо відповідальності за дії правління і його членів, а також втрати правоздатності у разі відкриття процедури банкрутства

До юридичних осіб приватного права належать також колективні утворення, створені відповідно до цивільного законодавства фізичними особами. Зокрема, відповідно до законодавства Франції основними видами є товариства та асоціації. Товариство утворюється нєляхом укладення договору, в рамках якого сторони обєднують майно з метою здійснення сумісної діяльності, серед яких ро різнялоти, акліонерні товариства, товариства з обмеженою відповідальністю тошно.

Асоціації це об'єднання осіб, діяльність яких спрямована на досягнення

соціальних, культурних, наукових, добродійних цілей. У законодавстві України за своїм статусом схожі до цього виду юридичних осіб є об'єднання громадян, що створюються відносно до закону.

1.2 Правоздатність юридичної особи

Юридична особа, як суб'єкт майнових і особистих немайнових відносин, наділяється цивільною правоздатністю та дієздатністю. У відмінні від громадян, які набувають правоздатність з народження, а повну дієздатність – лише після досягнення повноліття, тобто 18-річного віку, у юридичних осіб ці дві властивості виникають одночасно. Тому у законі (ст. 26 ЦК України) зазначається лише про цивільну правоздатність юридичної особи, яка, зм'ястом, є аналогічною цивільній дієздатності. А саме:

Цивільна правоздатність юридичної особи встановлюється відповідно до цілей її діяльності.

Правоздатність юридичної особи виникає з моменту затвердження її статуту або положення. У випадках, коли вона має діяти на підставі загального положення про організації даного виду, правоздатність виникає з моменту видання компетентним органом постанови про її утворення. Якщо статут підлягає реєстрації, правоздатність юридичної особи виникає в момент реєстрації.

Отже, правоздатність юридичної особи виникає з моменту її державної реєстрації (відповідно до ст. 5 і 6 Закону про підприємства). У випадках, передбачених законодавчими актами, наприклад, відповідно до ст. 13 Закону "Про свободу совісті та релігійні організації", правоздатність виникає з моменту реєстрації статуту. В цей самий момент також настає цивільна дієздатність юридичної особи, що означає її здатність здійснювати цивільні права та брати на себе цивільні обов'язки.

У відмінні від загальної цивільної правоздатності громадян (згідно зі статтею 10 Цивільного кодексу України), правоздатність юридичної особи є спеціальною. Вона має цивільну правоздатність відповідно до встановлених цілей своєї діяльності (згідно з частиною першою статті 26 Цивільного

кодексу України).

У сучасних умовах значно розширено господарську самостійність, а отже, і цивільну правоздатність підприємств, господарських товариств, кооперативів, які є основною виробничою ланкою народного господарства. Згідно зі статтею 1 Закону про підприємства, незалежно від форми власності на засоби виробництва та інше майно, підприємство може займатися будь-якими видами діяльності, якщо вони не заборонені законодавчими актами України і відповідають цілям, передбаченим у статуті підприємства. Окрім того, окремі види діяльності, перелік яких визначається Законом «Про підприємництво», підприємство може здійснювати лише за наявності спеціального дозволу (ліцензії).

Цивільні права та обов'язки юридичних осіб виникають з різних підстав, перш за все, з угод (договорів). Згідно з пунктом 1 статті 21 Закону "Про підприємства в Україні", відносини підприємства з іншими підприємствами, організаціями та громадянами у всіх сферах господарської діяльності здійснюються на основі договорів. Підприємства мають вільність у виборі предмета договору, визначенні змісту зобов'язань та будь-яких інших умов господарських взаємовідносин, які не суперечать законодавству.

Майнові права та обов'язки юридичної особи можуть виникати з односторонніх угод (наприклад, заповіту, оголошення конкурсу тощо), а також з неправомірних дій (наприклад, заподіяння шкоди, придбання або збереження майна за рахунок коштів іншої особи без достатніх підстав тощо).

До змісту цивільної правоздатності юридичної особи також входить здатність мати особисті немайнові права та обов'язки. Серед них можна виділити права на найменування, виробничу марку, знаки для товарів і послуг, а також право на честь, гідність і ділову репутацію, та інші.

Юридична особа має своє найменування, згідно з частиною першою статті 27 Цивільного кодексу України. Це найменування присвоюється організації у момент її створення і є засобом індивідуалізації цієї юридичної особи в цивільному обороті, оскільки містить реквізити, що дозволяють

відрізняти її від інших юридичних осіб. Найменування юридичної особи визначається в установчих та інших її документах.

Тенденція надавання універсальної правоздатності юридичним особам є результатом розвитку цивільного законодавства, особливо в умовах формування ринкових відносин. Однак, засновницькі документи визначають обсяг цієї правоздатності. У випадку, коли вони не містять вичерпного переліку діяльності, юридичні особи можуть займатися будь-якою підприємницькою діяльністю, що не заборонена законом. Отже, юридична особа може укласти різноманітні угоди в межах своєї правоздатності. Однак, якщо в засновницьких документах є вичерпний перелік можливих видів діяльності, то вона має спеціальну правоздатність і не може виходити за її межі. Угоди, укладені за межами цієї правоздатності, вважаються недійсними. Наприклад, це може стосуватися державних підприємств, які мають обмеження щодо розпорядження своїм майном.

РОЗДІЛ 2. ЕЛЕМЕНТИ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИХ ОЗНАК ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ

2.1. Правоздатність та дієздатність юридичної особи

Цивільна правоздатність юридичної особи може бути обмежена лише за рішенням суду. Дієздатність юридичної особи - це її здатність самостійно набувати цивільні права, здійснювати їх, укласти цивільні угоди, а також нести відповідальність за їх порушення.

Юридична особа приватного права, згідно зі статтею 91 Цивільного кодексу [1, с. 31], може мати ті ж самі цивільні права та обов'язки, що й фізична особа, за винятком тих, які за своєю природою призначені тільки людині. Це означає, що вона має загальну (універсальну) правоздатність.

Враховуючи, що ефективність системи регулювання та правового впливу в значній мірі залежить від якості соціального середовища, Цивільний кодекс спостерігав за тенденцією до розширення обсягу правоздатності

юридичної особи. Особливо це стосується ринкових умов, де принцип спеціальної правоздатності не завжди відповідає умовам підприємницької діяльності.

Цивільна правоздатність юридичної особи народжується з моменту її утворення і припиняється з дня внесення відповідного запису про її ліквідацію до Єдиного державного реєстру.

Але немає необхідності припускати, що всі юридичні особи приватного права мають загальну (універсальну) правоздатність. Наприклад, підприємницькі товариства, які спеціалізуються на конкретних видах підприємницької діяльності (наприклад, страхування, банківська справа, туризм), можуть мати лише спеціальну правоздатність, оскільки їх діяльність обмежується конкретною сферою.

По-друге, непідприємницькі юридичні особи, включаючи непідприємницькі товариства і установи, створюються з метою досягнення певного завдання, тому надання їм загальної (універсальної) правоздатності не завжди відповідає цільовому характеру їх діяльності. Наприклад, релігійні організації мають спеціальну правоздатність, оскільки це пов'язано з метою їх існування, яка передбачає задоволення релігійних та інших потреб, пов'язаних із вірою. Отже, ці юридичні особи повинні мати спеціальну (цільову) правоздатність.

Надання непідприємницьким організаціям можливості здійснення підприємницької діяльності не обов'язково означає, що їх правоздатність має бути загальною (універсальною). По-перше, не всі непідприємницькі організації будуть мати можливість займатися підприємницькою діяльністю. По-друге, якщо така можливість існує, ця діяльність повинна узгоджуватися з метою створення організації, а здобуті прибутки мають бути спрямовані на розвиток і функціонування організації, а не розподілятися між її засновниками.

Законодавство багатьох країн, зокрема стосовно благодійних організацій, передбачає деякі правила для здійснення ними підприємницької

діяльності. Наприклад, ця діяльність має проводитися лише тоді, коли вона не відволікає від основної мети організації і є прямим наслідком здійснення благодійної діяльності. Крім того, вона повинна провадитися окремою структурою, яка перебуває у власності благодійної організації, і відносини між ними регулюються чітко.

Це свідчить про те, що при здійсненні підприємницької діяльності не підприємницькими організаціями може виникнути "змішана" правоздатність, яка не є абсолютно загальною, оскільки вона обмежена певними рамками, але при цьому організація отримує додаткові спеціальні права та обов'язки.

Розглянемо детальніше елементи цивільно-правових ознак юридичної особи:

-Правосуб'єктність: Це основна ознака, що визначає здатність юридичної особи бути суб'єктом цивільних правовідносин. Вона має права та обов'язки, які є невід'ємною частиною її правового статусу.

- Юридична незалежність: Юридична особа має самостійну правосуб'єктність, що відрізняє її від осіб, які її створили. Вона може самостійно укладати угоди, володіти майном, виступати в судових процесах та здійснювати інші правові дії.

-Майнова самостійність: Юридична особа може володіти, користуватися та розпоряджатися своїм майном відповідно до закону. Її майно може бути окремим від майна її учасників чи засновників.

- Продовжений термін існування: У порівнянні з фізичною особою, юридична особа може існувати протягом визначеного законом терміну або досягнення певної мети, незалежно від життєвого циклу своїх учасників чи засновників.

- Правоздатність: Юридична особа має права та обов'язки, які вона може здійснювати через свої органи керування та представництва. Вона може брати участь у відносинах з іншими суб'єктами права.

-Спроможність відноситися до осіб іншого типу: Юридична особа може укладати договори та здійснювати правові відносини з іншими юридичними та фізичними особами.

- Правоздатність у суді: Юридична особа може бути стороною у цивільному судочинстві, захищати свої права та інтереси у суді, а також звертатися з позовами до інших суб'єктів.

2.2. Державна реєстрація юридичної особи

Державна реєстрація юридичних осіб полягає у тому, що держава офіційно підтверджує факт створення або ліквідації юридичної особи, а також підтверджує наявність відповідного статусу різних громадських об'єднань, професійних спілок, політичних партій, роботодавців, їхніх об'єднань та символіки. Це офіційне визнання здійснюється на підставі відповідних документів, які подаються до відповідних державних органів. Така реєстрація також включає внесення змін до відомостей щодо цих юридичних осіб.

Державна реєстрація полягає в офіційному визнанні державою факту створення або припинення юридичної особи, громадського формування без статусу юридичної особи, а також засвідченні факту наявності відповідного статусу громадського об'єднання, професійної спілки, політичної партії та інших організацій. Ця процедура також включає засвідчення факту набуття або втрати статусу підприємця фізичною особою, зміни відомостей в реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, а також проведення інших реєстраційних дій. Ця процедура виконується на підставі відповідних документів, які подаються у паперовій формі та проводиться за місцезнаходженням юридичної особи або громадського формування.

Відповідно до другої частини статті 4 Закону, державна реєстрація юридичних осіб та громадських формувань, які не є юридичними особами, проводиться у межах Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя відповідно до їхнього місцезнаходження. Для цього необхідно

надати відповідні документи у паперовій формі.

У випадку, коли Міністерство юстиції України приймає відповідний наказ, державна реєстрація юридичної особи може проводитися в межах декількох адміністративно-територіальних одиниць або незалежно від її місцезнаходження, за умови подання відповідних документів у паперовій формі. Зазначені реєстраційні дії щодо юридичних осіб, громадських формувань та майна відповідно до Наказу Міністерства Юстиції України "Про проведення державної реєстрації в межах декількох адміністративно-територіальних одиниць" від 09.06.2023 року №2179/5 визначаються окремо:

- у сфері державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань;
- державна реєстрація юридичних осіб, громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, місцезнаходженням яких є Автономна Республіка Крим, Донецька, Запорізька, Луганська, Миколаївська, Харківська, Херсонська області, місто Севастополь;
- державна реєстрація юридичних осіб - релігійних організацій;
- державна реєстрація юридичних осіб, які належать до сфери управління центрального чи місцевого органу виконавчої влади або частка держави в статутному капіталі якої становить 100 відсотків, що проводиться за заявою уповноваженого органу управління відповідними об'єктами державної власності / корпоративними правами;
- реєстраційні дії на підставі судових рішень;
- у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень:
- державна реєстрація права власності та інших речових прав на нерухоме майно, об'єкти незавершеного будівництва, майбутні об'єкти нерухомості, місцезнаходженням яких є Автономна Республіка Крим, Донецька, Запорізька, Луганська, Миколаївська,

Харківська, Херсонська області, місто Севастополь;
- реєстраційні дії на підставі судових рішень.

2.3. Філії та представництва юридичних осіб

Тенденція до постійного розширення території, на якій кожна з юридичних осіб прагне здійснювати певні дії, виконувати роботи, надавати послуги тощо, є закономірним процесом. Крім того, кожна з них потребує представлення та захисту своїх інтересів далеко за межами свого місцезнаходження. З цієї причини законодавець наділяє юридичні особи правом створювати відокремлені (структурні) підрозділи, такі як філії і представництва. Цивільний кодекс зберігає той підхід, що існував у раніше чинному законодавстві стосовно сутності філій та представництв юридичної особи, але встановлює при цьому вичерпний перелік таких відокремлених підрозділів, що включає лише філії та представництва.

Філією є відокремлений підрозділ юридичної особи, розташований поза її місцезнаходженням та здійснює всі або частину її функцій, наприклад, окремий цех або інше виробництво (згідно з частиною 1 статті 95 Цивільного кодексу). [1, с.31].

Представництвом є відокремлений підрозділ юридичної особи, що розташований поза її місцезнаходженням та здійснює представництво і захист інтересів останньої (ч. 2 ст. 95 ЦК) [1, с.31].

Філії та представництва, хоча мають власні назви, адреси та структуру, не є самостійними юридичними особами. Вони є лише частинами основної юридичної особи, що індивідуалізуються за допомогою вказаних ознак. Ці відокремлені підрозділи отримують майно від основної юридичної особи, але це майно залишається власністю самої основної юридичної особи. Навіть якщо стягнення пов'язане з боргами філій або представництв, воно може зачіпати майно основної юридичної особи. Факт надання майна відокремленим підрозділам пов'язаний лише з бухгалтерським обліком, а

саме майно філій та представництв враховується на окремих балансах основної юридичної особи.

Філії та представництва, хоча не мають повного правового статусу, що надає можливість участі в цивільних правовідносинах, діють від імені та в інтересах юридичної особи, що їх створила. Вони керуються затвердженим положенням, яке визначає їхні повноваження та порядок діяльності. Керівник філії чи представництва діє в межах наданої йому довіреності та завжди представляє інтереси основної юридичної особи. Ці відокремлені підрозділи не потребують окремої державної реєстрації, але їхні дані включаються до загального державного реєстру. У випадку іноземних компаній їхні представництва та філії підлягають акредитації в Україні згідно з встановленим законодавством.

РОЗДІЛ 3. ФОРМИ ПРИПИНЕННЯ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ

3.1. Злиття, приєднання, поділ, та перетворення юридичних осіб

Злиття, приєднання, поділ та перетворення юридичної особи здійснюються за рішенням її учасників або органу, уповноваженого на це установчими документами. У випадках, передбачених законом, такі дії можуть бути здійснені за рішенням суду або відповідних органів державної влади (згідно з частиною першою статті 106 Цивільного кодексу України). [1, с. 31].

Юридичні особи можна поділяти на окремі види за різними ознаками. Залежно від існуючих форм власності в Україні, юридичні особи класифікуються на такі види: приватні, колективні, державні та змішані.

Стосовно суб'єктного складу, юридичні особи можуть бути поділені на такі категорії: українські, спільні за участю іноземного інвестора, іноземні, а

також міжнародні організації та об'єднання. Проте варто зауважити, що така класифікація, до певної міри, є умовною, оскільки навіть некомерційні організації можуть здійснювати комерційну діяльність, отримуючи при цьому прибуток.

У процесі розробки проекту Цивільного кодексу України відмовилися від класифікації юридичних осіб за ознакою суб'єктного складу та замість цього відновили традиційний поділ на юридичні особи публічного права і приватного права. Суть цієї класифікації полягає в тому, що юридичні особи публічного права створюються незалежно від волі приватних осіб, зазвичай, для здійснення спеціальних функцій, що не пов'язані з їх участю в цивільному обороті, таких як міністерства і відомства, установи соціальної сфери, культурно-освітні заклади та інші.

Навпаки, юридичні особи приватного права створюються за ініціативою приватних осіб на договірних засадах, зокрема з метою участі в різноманітних цивільно-правових відносинах. Цивільне право регулює порядок створення і діяльності саме юридичних осіб приватного права.

Щодо регулювання цивільно-правових відносин за участю юридичних осіб публічного права, наприклад, коли такі організації мають потребу укласти цивільно-правовий договір оренди, купівлі-продажу, надання різноманітних послуг тощо, застосовується загальний принцип: публічні юридичні особи, вступаючи у цивільно-правові відносини, підпадають під режим цивільно-правового регулювання, так само як будь-які інші приватні юридичні особи.

Це стосується незалежно від того, чи створені вони розпорядчим способом на підставі рішення державних органів та органів місцевого самоврядування, і в цілому функціонують для здійснення завдань публічного характеру.

Щодо класифікації юридичних осіб за іншими ознаками, зокрема за формою власності, в Україні їх поділяють на такі категорії: приватні, колективні, державні та змішані. Стосовно суб'єктного складу юридичні

особи можуть бути поділені на: українські; спільні за участю іноземного інвестора; іноземні; міжнародні організації та об'єднання.

Однак слід зазначити, що такий поділ є певною мірою умов ним, оскільки і некомерційні організації досить часто виконують роботи, надають послуги, отримуючи при цьому прибуток.

З цих причин при розробці проекту ЦК України відмовилися від такої класифікації і натомість відновили традиційний поділ на юридичних осіб публічного права і юридичних осіб приватного права. Суть цієї класифікації полягає в тому, що юридичні особи публічного права створюються незалежно від волі приватних осіб, як правило, для здійснення спеціальних функцій, не обумовлених їх участю в цивільному обороті (наприклад, міністерства і відомства, установи соціальної сфери, культурно-освітня заклади та інші).

І навпаки, юридичні особи приватного права створюються за ініціативою приватних осіб на договірних засадах, саме з метою участі в різноманітних цивільно-правових відносинах. Цивільним правом регулюється порядок створення і діяльності саме юридичних осіб приватного права.

Що ж до регулювання цивільно-правових відносин за участю юридичних осіб публічного права (наприклад, коли у останніх виникає потреба укласти цивільно-правовий договір оренди, купівлі-продажу, про надання різноманітних послуг тощо), то діє загальний принцип: публічні юридичні особи, вступаючи у цивільно-правові відносини, підпадають під режим цивільно-правового регулювання, як будь-які інші приватні юридичні особи, незалежно від того, що створені вони розпорядчим способом на підставі рішення державних органів та органів місцевого самоврядування і в цілому функціонують для здійснення завдань публічного характеру.

Повне господарське відання або оперативне управління для досягнення цілей, визначених засновником. Засновник затверджує статут дочірньої організації, призначає її керівника і здійснює щодо неї інші права власника,

передбачені законодавчими актами. Дочірня організація зазначається в статуті організації, що її створила. Проте дочірня організація не відповідає по боргах своєї основної організації, а ця остання - по боргах дочірньої організації. При неплатіжездатності (банкрутстві) засновника стягнення по його боргах може звертатись на майно дочірньої організації за умови ліквідації останньої і після задоволення претензій її кредиторів.

3.2. Перетворення юридичної особи

У зв'язку зі зміною внутрішніх і зовнішніх умов діяльності суб'єктів господарювання, нерідко виникає потреба змінити форму організації бізнесу. Це може статися через зміну податкового законодавства, потребу в розширенні можливостей фінансування, покращення кредитоспроможності, залучення нових інвесторів, або коригування стратегічних цілей. З метою адаптації правової форми організації господарської діяльності до нових умов ведення бізнесу використовується такий механізм, як перетворення.

Перетворення - це спосіб реорганізації, що передбачає зміну форми власності або організаційно-правової форми юридичної особи без припинення господарської діяльності підприємства. Під час перетворення одного підприємства в інше, усі майнові права та обов'язки колишнього підприємства передаються новоствореному. Найпоширенішими прикладами перетворення підприємств є:

-товариство з обмеженою відповідальністю реорганізується в акціонерне товариство;

-приватне підприємство реорганізується в товариство з обмеженою відповідальністю;

-закрите акціонерне товариство перетворюється у відкрите. Важливо, щоб розмір частки (у процентах) кожного засновника (учасника, акціонера) в статутному капіталі підприємства, що реорганізується, дорівнював розміру його частки в статутному капіталі товариства, створеного в результаті перетворення.

При перетворенні закритого акціонерного товариства у відкрите, і навпаки, номінальна вартість та кількість акцій акціонерного товариства, створеного в результаті перетворення, повинна дорівнювати номінальній вартості та кількості акцій акціонерного товариства на момент прийняття рішення про реорганізацію, якщо рішенням про перетворення не передбачено збільшення статутного капіталу підприємства. Загальна схема реорганізації підприємства шляхом перетворення може бути наступною.

Розглянемо один з типових видів даної форми реорганізації — перетворення товариства з обмеженою відповідальністю на відкрите акціонерне товариство. Реорганізація здійснюється шляхом реєстрації випуску акцій у порядку, передбаченому законодавством про цінні папери і фондову біржу, з одночасним внесенням відповідних змін до статуту підприємства.

Перший етап. Вищий орган товариства з обмеженою відповідальністю приймає рішення про перетворення, яке оформлюється протоколом. Протокол в обов'язковому порядку має містити рішення про формування статутного капіталу та випуск акцій, а також інші відомості про емітента та умови розміщення акцій. Після цього здійснюється реєстрація в ДКЦПФР інформації про відкриту підписку на акції та публікація даної інформації.

Другий етап. Обмін свідоцтв учасників про внесення вкладу до статутного капіталу підприємства—товариства з обмеженою відповідальністю на тимчасові свідоцтва (письмові зобов'язання) про видачу відповідної кількості акцій акціонерного товариства, яке створюється в результаті перетворення. Після цього в ДКЦПФР подається звіт про результати обміну та підписки на акції з метою реєстрації емісії. До дня скликання установчих зборів акціонерного товариства акціонери мають внести не менше 30 % номінальної вартості акцій, що відносяться до суми збільшення статутного капіталу (якщо це передбачається умовами перетворення).

Третій етап. Скликання установчих зборів акціонерного товариства, на яких приймається рішення про створення АТ та затвердження у новій

редакції засновницьких документів. Установчі збори відкритого акціонерного товариства підбивають підсумки проведеної підписки на акції і засвідчують створення відкритого акціонерного товариства, обирають виконавчий орган і ревізійну комісію. В установчих документах новоствореного внаслідок перетворення підприємства в обов'язковому порядку має бути зазначено, що воно створюється внаслідок перетворення ТОВ у ВАТ, яке бере на себе всі його майнові права та обов'язки і є його правонаступником.

Четвертий етап. Перереєстрація в державних органах реєстрації підприємства, створеного в результаті перетворення.

П'ятий етап. Обмін письмових зобов'язань і тимчасових свідоцтв на акції АТ, створеного в результаті перетворення.

3.3. Виділ юридичної особи

Виділ - це спеціальний спосіб перебудови компанії, коли частина її майна та зобов'язань передається новій юридичній особі.

Стаття 104 Цивільного кодексу регулює процеси припинення юридичних осіб. Вона зазначає, що юридична особа може припинитися через реорганізацію (таку як злиття, приєднання, поділ або перетворення) або через ліквідацію. У випадку реорганізації майно, права та обов'язки передаються наступникам. У першому реченні вказаної норми визначаються методи, за якими може припинитися існування юридичної особи - а саме, через проведення ліквідації або реорганізації. При цьому конкретні форми реорганізації, які призводять до припинення юридичної особи, розшифровуються як злиття, приєднання, поділ або перетворення. У другому реченні підкреслюється загальна ознака реорганізації, яка є спільною для всіх її типів: передача майна, прав і обов'язків оригінальної юридичної особи до її правопреемників. Стаття 104 Цивільного кодексу не вказує на повний перелік типів реорганізації юридичної особи, але визначає ті види реорганізації, що призводять до припинення існування цієї особи. Заголовок самої статті, "Припинення юридичної особи", підтверджує цю ідею.

Цей висновок підтримується тим, що в інших правових актах термін "виділ" або "виділення" розглядається як один із способів реорганізації юридичної особи, поруч зі злиттям, приєднанням, поділом і перетворенням. Варто зауважити, що ця практика поширена як в нормативних актах, що були ухвалені до Цивільного кодексу (наприклад, у Кодексі законів про працю України, Законі про банки та банківську діяльність), так і в тих, що були прийняті пізніше (таких як Податковий кодекс, Закон про вищу освіту, Закон про безпечність та гігієну кормів, Закон про оренду державного і комунального майна, Закон про страхування). Стаття 28 Закону № 1087-IV визначає, що реорганізація кооперативу (через злиття, приєднання, поділ, виділення або перетворення) можлива лише за рішенням загальних зборів його членів. Цей процес проводиться у встановленому законодавством та статутом кооперативу порядку. Відповідно до першої частини статті 109 Цивільного кодексу, виділення означає передачу частини майна, прав та обов'язків юридичної особи за розподільним балансом до однієї або декількох новостворених юридичних осіб. Юридична особа, що виникла в результаті виділу, має обов'язок нести додаткову відповідальність за зобов'язання юридичної особи, з якої вона була відокремлена. Ця відповідальність залишається, якщо певні зобов'язання не були передані до новоствореної юридичної особи згідно з умовами виділу. З іншого боку, початкова юридична особа, з якої відбувся виділ, також несе додаткову відповідальність за зобов'язання, які були передані до новоствореної юридичної особи відповідно до розподільного балансу. У випадку, якщо після виділу утворилося дві або більше нових юридичних осіб, вони спільно несуть додаткову відповідальність разом з вихідною юридичною особою за несправедливі дії. Якщо після проведення виділу неможливо чітко визначити, які саме обов'язки виникають у зв'язку з певним зобов'язанням, яке існувало у вихідної юридичної особи перед її виділенням, тоді основна юридична особа, з якої було проведено виділення, разом із новоствореними юридичними

особами, несуть спільну відповідальність перед кредитором за цим зобов'язанням(ст. 109 ЦКУ).

Правове поняття виділу описане не лише в Цивільному кодексі, але й у інших нормативно-правових актах. Зокрема, згідно з положеннями Податкового кодексу України, реорганізація платника податків може включати в себе виділення, що передбачає передачу частини майна платника податків до статутних фондів інших платників податків, які створюються власниками корпоративних прав платника податків, і це не призводить до ліквідації платника податків, що реорганізується. Порівняння зазначених норм показує, що виділ володіє тією ж характерною ознакою, що й інші форми реорганізації - перехід майна, прав і обов'язків від вихідної юридичної особи до нової. При цьому, обсяг цього правонаступництва визначається тим, що було передано за розподільним балансом, що свідчить про частковий характер правонаступництва. Стаття 4 другої частини Цивільного кодексу визначає, що окрім самого кодексу, до актів цивільного законодавства також входять інші закони України, що приймаються відповідно до Конституції України та самого Цивільного кодексу.

3.4. Ліквідація юридичної особи

Стаття 104 Цивільного кодексу України визначає, що юридична особа може припинитися через реорганізацію (злиття, приєднання, поділ або перетворення) або ліквідацію. В Україні, процедура ліквідації підприємства зазвичай є складною, витратною та тривалою, що зазвичай перевищує вартість створення нової компанії. Це пов'язано з необхідністю проходження різних перевірок органами фіскальної та пенсійної служби, а також Фонду соціального страхування України. Процедура ліквідації також включає в себе активну участь ліквідатора (або ліквідаційної комісії), який має забезпечити доступ до необхідних документів для проведення перевірок. Без одержання відповідної довідки від компанії, яка ліквідується, процес ліквідації не може

бути завершеним. Однак, існують винятки, наприклад, якщо компанія не здійснювала діяльності впродовж трьох років, не має заборгованості з оподаткування та не має активних рахунків. Така компанія може бути ліквідована без необхідності проходження перевірки. У разі реорганізації, також потрібно пройти перевірку, за винятком випадків перетворення юридичної особи. Підходи до ліквідації комерційних та некомерційних підприємств можуть бути схожими з деякими відмінностями залежно від їх правової форми. Підтвердженням факту ліквідації компанії є відповідний запис у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців. Для кожного учасника, акціонера та членів правління або директора підприємства рекомендується зберігати документи, що підтверджують факт ліквідації, такі як оригінал або нотаріально завірену копію рішення або протоколу загальних зборів про припинення діяльності шляхом ліквідації, копію ліквідаційного балансу, а також виписку з реєстру.

Важливо зазначити, що законодавством України передбачена можливість скасування ліквідації компанії за рішенням суду. Ліквідація компанії відбувається, коли вона перестає приносити прибуток та виконувати свої основні функції. Це може статися з різних причин, наприклад, через зміну спрямування діяльності або внаслідок банкрутства, коли товари або послуги компанії втрачають попит.

Наразі процедура ліквідації компанії включає складний набір заходів, спрямованих на припинення її діяльності. Не кожна особа може самостійно розробити план ліквідації та зібрати необхідні документи, оскільки правила ліквідації часто піддаються змінам у законодавстві.

Україна передбачає два основних шляхи ліквідації підприємств: добровільний та примусовий. У випадку добровільної ліквідації підприємства, засновники самостійно ухвалюють рішення про реорганізацію та припинення його діяльності. Це може бути обумовлено фінансовими труднощами компанії, закінченням терміну її функціонування та іншими причинами.

Примусова ліквідація відбувається у разі, коли діяльність підприємства порушує законодавство або відбувається без відповідної ліцензії. У таких випадках банкрутство та ліквідація підприємства здійснюються за рішенням суду, а засновник отримує документи, підтверджуючі процес ліквідації.

У зв'язку з економічною кризою 2008 року, владні органи впровадили спрощену процедуру ліквідації підприємств, однак для багатьох неактивних підприємств ця ініціатива залишилася лише на рівні заяв.

Ліквідація за рішенням власників:

- проведення загальних зборів з ухваленням відповідного рішення, яке повинно отримати не менше 75% голосів учасників; призначення голови та, якщо необхідно, членів ліквідаційної комісії через прийняття рішення або складення протоколу про ліквідацію; якщо на момент прийняття рішення про припинення діяльності у компанії є активи, то загальні збори повинні обговорити плани з реалізації майна та виплат; у випадку існування філій чи представництв, рішенням або протоколом також слід розглянути питання їх ліквідації;

- подання відповідних документів до державного реєстратора та внесення запису про розпочаток процедури ліквідації юридичної особи згідно з рішенням власників; під час ліквідаційної процедури підприємство не автоматично втрачає статус платника ПДВ або єдиного податку, а також не втрачає права на ліцензії; у період ліквідації юридична особа може здійснювати фінансово-господарську діяльність повністю, отримувати прибуток і виплачувати дивіденди;

- під час ліквідації компанії проводиться перевірка у податкових органах, що є основою для непередбаченої перевірки платника податків. Ця перевірка спрямована на перевірку звітності, сплати податків і зборів, а також єдиного соціального внеску. Це є найбільш складним і тривалим етапом у процесі ліквідації. Якщо компанія мала філії або представництва, через які вона здійснювала свою діяльність, то одночасно з перевіркою головного підприємства проводиться перевірка та вилучення з обліку його відділень.

-необхідно звернутися до архівної установи для отримання довідки про те, що документи були прийняті на зберігання на тривалий термін. Під час цього процесу потрібно надати архівній установі копії документів, що стосуються всіх працівників компанії за увесь період її діяльності, включаючи копії паспортів, ідентифікаційних кодів, наказів про призначення або трудових контрактів та копії трудових книжок.

-останній етап ліквідації підприємства - це подання необхідних документів до державного реєстратора. Серед цих документів - заповнена заява встановленого зразка, витяг з архівної установи та акт, складений ліквідаційною комісією (підписи на якому повинні бути нотаріально засвідчені). На момент ліквідації у підприємства не повинно бути активів або заборгованості, що має бути відображено в акті ліквідаційної комісії.

Спрощена процедура ліквідації: Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань» передбачена спрощена процедура ліквідації юридичної особи яка проводиться на підставі:

-суд може прийняти рішення про анулювання державної реєстрації юридичної особи у випадках, передбачених законом, якщо таке рішення було ухвалено до 1 липня 2004 року, за умови, що це не стосується визнання юридичної особи банкрутом;

суд може ухвалити рішення про припинення юридичної особи, яке не пов'язане з її банкрутством, якщо таке рішення було прийнято після 1 липня 2004 року. У разі, якщо голова ліквідаційної комісії або ліквідатор не надав суб'єкту державної реєстрації необхідні документи протягом трьох років після опублікування повідомлення про судові рішення про припинення юридичної особи, то це може стати підставою для відмови в державній реєстрації припинення юридичної особи внаслідок її ліквідації;

-якщо голова ліквідаційної комісії або ліквідатор юридичної особи не подасть необхідні документи для державної реєстрації припинення юридичної особи внаслідок її ліквідації протягом одного року після того, як

таке припинення було внесене до Єдиного державного реєстру, то процедура державної реєстрації припинення ліквідації юридичної особи проводиться в спрощеному порядку;

Під час ліквідації юридичної особи всі працівники будуть звільнені, і весь персонал підприємства буде звільнений.

Згідно зі статтею 40 Кодексу законів про працю України, яка стосується трудових угод на невизначений термін або строкових трудових угод, роботодавець має право розірвати трудову угоду у разі змін в організації виробництва і праці, таких як ліквідація, реорганізація, банкрутство або перепрофілювання підприємства, а також у випадку скорочення персоналу або штату працівників.

Після прийняття рішення про ліквідацію, керівник підприємства видає наказ про скорочення штату працівників. Це відкриває шлях до звільнення працівників у зв'язку з ліквідацією, що вимагає відповідних дій із звільнення працівників (згідно зі статтею 492 Кодексу законів про працю). Під час звільнення працівників через ліквідацію підприємства важливо забезпечити належні виплати (заробітна плата, компенсації за невикористану відпустку та вихідна допомога), з утриманням ПДФО і ВЗ. Звільненим працівникам видають трудову книжку з записом про звільнення та надають копію наказу про звільнення.

При звільненні працівників згідно зі статтею 40 Кодексу законів про працю України, їм також виплачується вихідна допомога у розмірі не менше середньомісячної заробітної плати. Звільнення відбувається з наданням гарантій, пільг і компенсацій, які передбачені законодавством для забезпечення зайнятості звільнених працівників.

ВИСНОВКИ

Отже, юридична особа є ключовим суб'єктом цивільних правовідносин, що має самостійну правову особистість, відокремлену від її засновників, і здатність вступати в цивільні правовідносини, володіти майном, і відповідати перед законом. У зарубіжному праві та доктрині існують різні теорії стосовно природи юридичної особи, але вони загалом діляться на теорію фікції та теорію реальності. При цьому, в країнах Європейського Союзу, статус юридичних осіб публічного та приватного права може зазнавати уніфікації, а юридичні особи поділяються на ті, що виникають на підставі публічного та приватного права. В Україні вони також класифікуються як приватні та публічні, з різними правовими наслідками. Це поняття є важливим для розуміння структури та функціонування сучасного цивільного суспільства.

Юридична особа, як суб'єкт майнових і особистих немайнових відносин, наділяється цивільною правоздатністю та дієздатністю. Вона має цивільну правоздатність відповідно до встановлених цілей своєї діяльності, а

ця правоздатність виникає з моменту затвердження її статуту або положення, або з моменту реєстрації, якщо це передбачено законом. Цивільна правоздатність юридичної особи є спеціальною та залежить від її цілей та установчих документів. В сучасних умовах юридичні особи, зокрема підприємства, мають розширену господарську самостійність і володіють правами та обов'язками, які виникають з угод, односторонніх дій та неправомірних дій. Крім того, юридичні особи можуть мати особисті немайнові права та обов'язки, такі як право на найменування та інші. Таким чином, цивільна правоздатність юридичної особи є важливою для її функціонування в цивільному обороті та забезпечення її правового статусу.

Юридична особа, як суб'єкт цивільно-правових відносин, має спеціальну або загальну правоздатність в залежності від її призначення та цілей діяльності. Спеціальна правоздатність, яка обмежується конкретними видами діяльності або завданнями, характерна для публічних організацій, таких як релігійні організації, благодійні фонди тощо. Загальна (універсальна) правоздатність, що дає можливість здійснювати будь-які цивільні права та обов'язки, є характерною для більшості приватних юридичних осіб.

Принцип розширення обсягу правоздатності юридичних осіб зумовлений розвитком ринкових відносин та потребами сучасного підприємницького середовища. Однак, не всі приватні юридичні особи мають бути обов'язково наділені загальною правоздатністю, оскільки деякі з них, зокрема підприємства, можуть займатися лише певними видами діяльності, і призначення їх правоздатності повинно відповідати цілям та завданням їх створення. Ураховуючи це, забезпечення адекватної правоздатності для кожного типу юридичної особи є важливою складовою правового регулювання цивільних відносин. Державна реєстрація юридичних осіб та громадських формувань є важливим етапом, що офіційно підтверджує їх статус та права перед державою та іншими суб'єктами правових відносин. Ця процедура здійснюється відповідно до встановлених законодавством вимог та

передбачає офіційне визнання державою факту створення, припинення або змін у статусі юридичної особи.

Реєстрація проводиться на підставі відповідних документів, які подаються у паперовій формі, та зазвичай відбувається за місцезнаходженням юридичної особи чи громадського формування. Однак за певних умов, передбачених законодавством, реєстрація може проводитися також в межах декількох адміністративно-територіальних одиниць або незалежно від їхнього місцезнаходження.

Державна реєстрація має на меті забезпечити визнання та захист прав та обов'язків юридичних осіб перед державою та іншими сторонами, а також забезпечити дотримання вимог законодавства щодо створення, функціонування та ліквідації юридичних осіб.

Таким чином, державна реєстрація юридичних осіб є важливим інструментом правового регулювання, що сприяє законному та офіційному визнанню їх статусу та прав перед державою та іншими учасниками правових відносин.

Українське законодавство передбачає можливість створення відокремлених підрозділів юридичних осіб у вигляді філій та представництв. Філії здійснюють частину або всі функції основної юридичної особи, тоді як представництва виступають у справах захисту інтересів цієї особи. Вони не мають цивільної правоздатності та діють на підставі положень, затверджених основною юридичною особою. Майно філій та представництв залишається власністю основної юридичної особи, а їх діяльність регулюється в межах наданих повноважень. Відокремлені підрозділи не підлягають окремій державній реєстрації, але їх інформація включається до Єдиного державного реєстру на підставі повідомлення основною юридичною особою. Відповідно до Цивільного кодексу України, процеси злиття, приєднання, поділу та перетворення юридичних осіб відбуваються за рішенням їхніх учасників або уповноваженого органу, а в окремих випадках - за рішенням суду чи органів влади. Юридичні особи можуть бути класифіковані за різними ознаками,

такими як форма власності та суб'єктний склад. У розробці Цивільного кодексу України відмовилися від класифікації за цими ознаками та замість цього відновили традиційний поділ на юридичні особи публічного і приватного права. Спільно з тим, при регулюванні цивільно-правових відносин, у яких беруть участь публічні юридичні особи, застосовується загальний принцип цивільно-правового регулювання, незалежно від того, чи є вони створені за волею приватних осіб чи розпорядчим способом на підставі рішення державних органів.

Зміна внутрішніх та зовнішніх умов діяльності суб'єктів господарювання може призвести до необхідності коригування форми організації бізнесу. У таких ситуаціях використовується форма реорганізації підприємства, відома як перетворення. Цей процес передбачає зміну форми власності або організаційно-правової форми юридичної особи без припинення її господарської діяльності. Перетворення може приймати різні форми, такі як перетворення товариства з обмеженою відповідальністю на акціонерне товариство або зміна форми закритого акціонерного товариства на відкрите. Основною метою цього процесу є приведення юридичної форми організації до нових умов і потреб бізнесу, зберігаючи при цьому майнові права та обов'язки колишнього підприємства. Процес перетворення включає кілька етапів, включаючи прийняття рішення про перетворення, обмін свідоцтв учасників, скликання установчих зборів, перереєстрацію в державних органах та обмін письмових зобов'язань на акції. Такий процес дозволяє підприємствам адаптуватися до змінних умов ринку та забезпечити ефективне функціонування у нових умовах.

Висновок полягає в тому, що термін "виділ" або "виділення" в правових актах розглядається як один із способів реорганізації юридичної особи, разом зі злиттям, приєднанням, поділом і перетворенням. Стаття 104 Цивільного кодексу визначає методи, за якими може припинитися існування юридичної особи - через ліквідацію або реорганізацію. Реорганізація, зокрема, може включати в себе виділення, що передбачає передачу частини майна, прав і

обов'язків до новостворених юридичних осіб. Порівняння з іншими нормативно-правовими актами підтверджує, що виділ має ту саму характерну ознаку, що і інші форми реорганізації - перехід майна, прав і обов'язків від вихідної юридичної особи до нової.

Схожість

Джерела з Інтернету

1000

1	http://shara.org.ua/referats/ru/show/41963/YUridichni_osobi_yak_sub'yekt_civilnix_prav	31 джерело	9.99%
2	https://ronl.org/shpargalki/gosudarstvo-i-pravo/725333	22 джерела	7.83%
3	http://ru.osvita.ua/vnz/reports/law/9818	9 джерел	6.48%
4	http://eprints.kname.edu.ua/41254	33 джерела	6.21%
5	http://uristinfo.net/2010-12-27-04-58-59/13--1/208-gl7.pdf	2 джерела	4.64%
6	http://www.zaochka.net/catalog_p_18_p_p_4.html	15 джерел	2.67%
7	https://news.dtk.ua/state/other/84864-derzrejestraciia-v-mezax-dekilko-administrativno-teritorialnix-odinic-zmini	42 джерела	2.35%
8	http://aup.org.ua/wp-content/uploads/%D0%9C%D0%A1%D0%91-2015%E2%84%96-3-4.pdf		2.35%
9	https://geci.cn.ua/work/481429/YUridichna-osoba-yak-sub	11 джерел	2.31%
10	https://studopedia.info/9-60156.html	6 джерел	2.07%
11	http://studrada.com.ua/node/5940	88 джерел	1.95%
12	http://100balov.com/data/rus/Rekomendacii_v_navchanni/4909.doc	23 джерела	1.69%
13	https://dduvs.in.ua/wp-content/uploads/files/Structure/library/student/lectures/0901/16.1.pdf	4 джерела	1.65%
14	https://subj.ukr-lit.com/civilne-pravo-tom-1-borisova-v-i-10-pripinennya-yuridichnix-osib	16 джерел	1.53%
15	https://zavantag.com/docs/2307/index-53120.html?page=6		1.44%
16	http://www.referats.net/pages/referats/rkr/Detailed/45163.html	28 джерел	1.33%
17	http://microushi.od.ua/site/microushi-odessa/files/library/100_civil-ne-pravo.docx		1.24%
18	https://bibl.com.ua/pravo/395/index.html?page=9	27 джерел	1.2%
19	https://subj.ukr-lit.com/civilne-pravo-tom-1-borisova-v-i-9-fili%d1%97-ta-predstavnictva		1.11%
20	https://ronl.org/referaty/gosudarstvo-pravo/290817	2 джерела	1.06%

21	http://refeteka.ru/r-159587.html	17 джерел	1.03%
22	http://dspace.nulau.edu.ua/bitstream/123456789/1796/1/Yrockuy_2013.pdf	2 джерела	1%
23	https://helpiks.org/4-31141.html	9 джерел	0.96%
24	http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JH2AV00V.html	16 джерел	0.94%
25	https://oduv.snu.edu.ua/wp-content/uploads/2016/09/lek_k-2016-tema-8-csp.pdf		0.91%
26	http://brc.undp.org.ua/img/publications/Starting%20business.pdf		0.87%
27	https://studfile.net/preview/2506450/page:87		0.85%
28	https://uk.wikipedia.org/wiki?curid=1421550	18 джерел	0.84%
29	https://www.essuir.sumdu.edu.ua/bitstream-download/123456789/77924/1/diss_Vinnik.pdf	5 джерел	0.82%
30	https://dspace.snu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/70cd4d93-6d5f-4622-a9df-cae527dd1162/content	17 джерел	0.72%
31	https://zakon.isu.net.ua/sites/default/files/normdocs/pro_derzhavnu_reestraciju_yuridichnikh_osib_fizichnikh_osib	10 джерел	0.72%
32	http://radrda.gov.ua/?page_id=16150		0.7%
33	https://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/7162/1/%d0%94d0%be%d0%bb%d0%b8%d0%bd%d1%81%d1%81	13 джерел	0.7%
34	http://files.khadi.kharkov.ua/avtomobilnij-fakultet/detalej-mashin-i-tmm/item/download/12467_595141f8c29fc33a0d573145...		0.69%
35	https://subj.ukr-lit.com/civilne-pravo-ukra%d1%97ni-dzera-o-v-2-pravozdatnist-yuridichno%d1%97-osobi	4 джерела	0.67%
36	https://ua-referat.com/%D0%AE%D1%80%D0%B8%D0%B4%D0%B8%D1%87%D0%BD%D1%96_%D0%BE%D1%81%D0%	7 джерел	0.66%
37	http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/29421/1/%d0%bf%d0%be%d1%81%d1%96%d0%b1%d0%bd%d0%b8%	32 джерела	0.64%
38	https://subj.ukr-lit.com/civilne-pravo-ukra%d1%97ni-dzera-o-v-poryadok-pripinennya-yuridichnix-osib		0.64%
39	http://bestref.at.ua/load/234-1-0-10820	11 джерел	0.64%
40	https://vin-km.gov.ua/k_info_cnap.php	3 джерела	0.64%
41	https://uchika.in.ua/v-kandidat-yuridichnih-nauk-docent-gl-20-u-spivavtorstvi-z-v-l-v3.html?page=3	4 джерела	0.63%
42	https://ronl.org/otcheti-po-praktike/gosudarstvo-i-pravo/723901	15 джерел	0.6%

43	https://wiki.legalaid.gov.ua/index.php?title=%D0%9F%D0%BE%D1%80%D1%8F%D0%B4%D0%BE%D0%BA_%D0%B4%D0%B5...	0.55%
44	https://subj.ukr-lit.com/civilne-pravo-ukra%27ni-dzera-o-v-4-vidi-yuridichnix-osib	0.55%
45	https://rep.btsau.edu.ua/bitstream/BNAU/9164/3/Tsyvilne_pravo_z.pdf	0.55%
46	https://kp-rda.gov.ua/centr-nadannya-administrativnih-poslug-17-31-34-18-06-2018	0.55%
47	https://westudents.com.ua/glavy/73615-6-tsvlna-pravozdatnst-tsvlna-dzdatnst-yuridichno-osobi.html	8 джерел 0.54%
48	http://elar.naiu.kiev.ua/jspui/bitstream/123456789/18316/1/dysertats_adamovych.pdf	14 джерел 0.54%
49	http://ftplec.nlu.edu.ua/%27%D0%9d%D0%B0%D0%B2%D1%87%D0%B0%D0%BB%D1%8c%D0%BD%D0%BE-%D0%BC%D0%B5%D1...	0.54%
50	https://protocol.ua/ru/postanova_vgsu_vid_28_02_2017_roku_u_spravi_910_7853_16	10 джерел 0.54%
51	https://rcp.kh.ua/service/derzhavna_reiestratsiya_pripinennya_tvorchoi_spilki_teritorialnogo_oseredku_tvorchoi_spilk	4 джерела 0.51%
52	http://just.volyn.net/rs/informnm/Comment%20Zakon%20registration%20FINAL.pdf	0.49%
53	http://bukvasha.ru/book/244574	5 джерел 0.49%
54	http://www.pravoznavec.com.ua/period/article/10588/%C2	2 джерела 0.48%
55	http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/261/Gosp_pravo_navch1_2013.pdf?isAllowed=y&sequ	3 джерела 0.45%
56	http://ukrkniga.org.ua/ukrkniga-text/679/15	6 джерел 0.45%
57	http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T150834.html	2 джерела 0.45%
58	http://buhgalter911.com/Res/Zakoni/NalCode/2016_rozdil2.aspx	24 джерела 0.45%
59	http://biblio.umsf.dp.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/2303/%27%D0%A4%D0%94%D0%A1%D0%9f_%D0%A8%D0%B5	5 джерел 0.42%
60	https://docs.dtkk.ua/doc/1088.1157.69?page=5	3 джерела 0.4%
61	http://dspace.msu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/2361/1/%27%D0%94%D0%B5%D1%80%D0%B6%D0%B0%D0%B2%D0%BD%D...	0.39%
62	http://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/2915/1/Myskiv_B5.pdf	10 джерел 0.39%
63	https://archer.chnu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/6824/%27%D0%9f%D0%be%D1%81%D1%96%D0%B1%D0%BD%D	2 джерела 0.37%
64	http://uzahid.com.ua/-/uploads/00/00/26/61/4018589566.doc	0.36%

65	http://pravo2.at.ua/load/subekti_civilno_pravovikh_vidnosin/1-1-0-40	9 джерел	0.33%
66	https://epdf.pub/-1acdcf4f6018fe37a5159703e063273797210.html	20 джерел	0.31%
67	https://zavantag.com/docs/427/index-1999972.html?page=24	2 джерела	0.31%
68	https://mixaruzov.ucoz.ru/osnovi_pravoznavstva.pdf		0.31%
69	https://studfile.net/preview/5778332/page:7	2 джерела	0.31%
70	http://obabosike.ru/62-fnansove-zabespechennya.html	19 джерел	0.3%
71	https://clarity-project.info/court/decision/57167363	3 джерела	0.3%
72	https://www.dnu.dp.ua/docs/ndc/confdocs/materialu_conf/2017/5_2.pdf		0.3%
73	http://mego.info/%D0%BC%D0%B0%D1%82%D0%B5%D1%80%D1%96%D0%B0%D0%BB/12-%D0%BF%D0%BE%D0%B	18 джерел	0.3%
74	http://uadoc.zavantag.com/text/40229/index-1.html?page=3	4 джерела	0.28%
75	https://www.uzhnu.edu.ua/en/infocentre/get/13847		0.28%
76	https://protocol.ua/ua/postanova_kas_vp_vid_11_07_2019_roku_u_spravi_814_1679_15		0.28%
77	https://ronl.org/referaty/gosudarstvo-pravo/270293		0.27%
78	https://docs.dtkr.ua/download/pdf/1011.44.66	3 джерела	0.27%
79	http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/RE21893.html		0.25%
80	https://dduvs.in.ua/wp-content/uploads/files/Structure/science/rada/dissertations/12/1.pdf		0.25%
81	http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/SO12925.html		0.25%
82	http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JF48Z00B.html	19 джерел	0.25%
83	https://protocol.ua/ru/postanova_kgs_vp_vid_31_01_2018_roku_u_spravi_911_2510_17	13 джерел	0.25%
84	https://protocol.ua/ru/postanova_vgsu_vid_14_05_2014_roku_u_spravi_922_846_13_g	3 джерела	0.24%
85	https://sci.lidubgd.edu.ua/bitstream/123456789/11543/1/%d0%9e%d1%81%d0%bd%d0%be%d0%b2%d0%b8%20%d0%bf%d1...		0.24%
86	https://docs.dtkr.ua/download/pdf/1087.102.26		0.24%

109	https://nadoest.com/na-pravah-rukopisu-v3-stor-5	2 джерела	0.13%
110	http://studepedia.org/index.php?post=48693&vol=1	4 джерела	0.13%
111	http://incomurec.com.ua/uk/articles/96-likvidacija-za-1-den.html	2 джерела	0.13%
112	https://ua-referat.com/?red=112170	2 джерела	0.13%
113	https://mir.zavantag.com/pravo/11087/index.html		0.13%
114	http://www.ecolib.com.ua/article.php?book=26&article=3309		0.12%
115	https://ua-referat.com/uploaded/yuridichna-nauka-ta-yivi-sistema-yuridichna-nauka/index11.html		0.12%
116	http://www.referatu.com.ua/referats/135/37983/?page=6	2 джерела	0.12%
117	https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/pubFile/809888		0.12%
118	https://risu.ua/pro-status-yurosobi-dlya-religijnih-ob-yednan-cerkov-i-fobiji-kijivskogo-patriarhatu_n47124	2 джерела	0.12%
119	https://www.apteka.ua/article/10909		0.12%
120	https://nadoest.com/informaciya-pro-emitenta-povne-ta-skorochene-u-razi-nayavnosti	4 джерела	0.12%
121	http://moodle.mdu.in.ua/pluginfile.php/4621/course/overviewfiles/%D0%A6%D0%B8%D0%B2%D1%96%D0%BB%D1%8C%D0...		0.12%
122	https://ronl.org/kursovyie-raboty/gosudarstvo-i-pravo/88681	16 джерел	0.12%
123	http://www.stride.com.ua/stride/ur/?m=archive&y=2008&mag=30&art=610		0.12%
124	http://er.dduvs.in.ua/bitstream/123456789/1373/1/%d0%a4%d0%86%d0%9d.-%d0%95%d0%9a%d0%9e%d0%9d.%20	3 джерела	0.12%
125	http://www.vlreferats.org.ua/index.php?page=catalog&id=60&pagege=8	9 джерел	0.12%
126	https://blog.liga.net/user/vpinchuk/article/34186	3 джерела	0.12%
127	http://rayrada.com.ua/doc/2012/17/resheniya/18_trud_arhiv.doc	5 джерел	0.12%
128	https://protocol.ua/ru/postanova_vgsu_vid_06_12_2016_roku_u_spravi_910_7785_16	5 джерел	0.12%
129	http://edu.minfin.gov.ua/TaxCodex/Documents/%D0%A0%D0%BE%D0%B7%D0%B4%D1%96%D0%BB_02.pdf	5 джерел	0.12%
130	http://old.visnyk.univd.edu.ua/?action=download&controller=service&download=30946		0.12%

131 <http://lawyers.in.ua/ukr/cat17-likvidatsiya-predpriyatiya>

0.12%